

‘Ik ben nu weer gemotiveerd in mijn werk’

Routine, stress, vermoeidheid; waarom vond ik dit werk nou ook alweer zo leuk? Reclasseringsmedewerkers vertellen over hun ervaringen met de cursus Job craften en hoe ze het plezier weer hervonden in hun werk.

‘Is dit het wel, moet ik niet eens wat anders gaan zoeken?’ Job (40), toezichthouder in Gelderland, merkte dat hij steeds meer ging twijfelen over zijn werk. Niet dat hij weg wilde bij Reclassering Nederland - ‘ik vind het een prettige werkgever’ - maar er moest wel wat gebeuren: ‘Mijn werk werd routine. Ik merkte dat ik het niet meer zo naar mijn zin had als voorheen.’

Baanboetseren

De training ‘Mooi werk’ sloot perfect aan bij de twijfels van Job. Onder leiding van trainer en loopbaanadviseur Gonja Hikspoors (52) volgde hij en nog veertien collega's uit het land eind vorig jaar een tweetal workshops. In de workshops leerden de reclasseringsmedewerkers met behulp van de techniek job crafting -in het Nederlands ook wel baanboetseren genoemd- om meer uit hun baan én zichzelf te halen.

Hikspoors ging drie jaar geleden samen met een collega aan de slag met de uit Amerika overgewaarde methodiek en verwerkte de kennis in een training. Ze is overtuigd van de kracht van de training: ‘Zonder dat mensen van baan of werkgever hoeven te wisselen, kunnen ze middels job crafting toch een baan bereiken die beter aansluit bij hun wensen en behoeften. Ik vind het een geweldige tool, omdat je mensen de gelegenheid geeft zelf de mogelijkheden te vinden om hun werk leuker te maken. Ze gaan met nieuwe ogen naar hun werk kijken en leren waar de ‘energiegevers’ en waar de stressfactoren zitten. Met beide kunnen ze zelf aan de slag.’ Een belangrijke voorwaarde is wel dat de training wordt gevolgd op eigen initiatief: ‘Het moet niet gestuurd zijn, omdat iemand dan niet in actie komt. Mensen moeten het zélf willen.’

‘zoektocht naar iets nieuws’

Routine

Ook Marco (36), reclasseringswerker Advies en Toezicht in Zuid-Holland, had het niet meer zo naar zijn zin op zijn werk: 'Ik had het idee dat ik vast zat in cliëntcontacten en adviezen en dat ik geen tijd meer had voor andere dingen. Het was allemaal routine geworden. Ik was bezig met vragen als: wil ik wel verder hier en hoe dan? Daar sloot de training perfect op aan.'

Niet alleen de routine en de zoektocht naar 'iets nieuws' deden Marco besluiten om deel te nemen aan de training job crafting. Ook de werkdruk was hoog: 'Het ging er vrij hectisch aan toe bij ons: er was weinig personeel en veel cliënten. We hadden een te volle caseload, al jaren eigenlijk. De grens was wel bereikt.'

Goed gesprek

Marco ging tijdens de training op zoek naar de dingen die zijn werk leuker maakten: 'Ik kwam erachter dat ik het vooral leuk vind om naar buiten toe te treden. Dat had ik in het verleden wel gedaan zoals in gesprekken met ketenpartners als de politie en mijn medewerking met het televisieprogramma Buch in de bajes. Daarna heb ik er echter niet veel meer mee gedaan. Iedereen was alleen maar aan het werk. Ook voor een goed gesprek met cliënten of collega's had ik bijna nooit tijd.'

De caseload is inmiddels afgenomen en ook neemt Marco minder werk aan. Daardoor heeft hij meer tijd voor andere dingen: 'Na de training ben ik verschillende trainingen gaan volgen en is de interesse ontstaan voor de masteropleiding Forensische Sociale Professional. Ik heb net te horen gekregen dat ik ben toegelaten. De training heeft me echt aan het denken gezet. Ik ben nu weer gemotiveerd in mijn werk.'

Verdieping

Mariëtte, toezichthouder in Overijssel, was vorig jaar een beetje 'doelloos': 'Een aantal neventaken liep af en ik deed alleen maar toezichtszaken. 'Wat wil ik nu nog?', vroeg ik me af. De training job crafting was precies de verdieping die ik zocht. Ik wilde onderzoeken voor mezelf waarom ik het minder naar mijn zin had.' Ook Mariëtte vond het 'zeer verhelderend' dat ze haar plezier vooral uit neventaken haalde: 'Het gaat niet over het vinden van ander werk. Het gaat over hoe je binnen je basistaken je werk weer leuk kan maken. Dat moet je dus wel zelf opzoeken. Het komt niet als je niks doet en achterover leunt. Je moet het zelf doen en nieuwe projecten aangaan en laten zien dat je er voor open staat.'

Post-its

Vooraf de oefening met de post-its is haar bijgebleven: 'Hierdoor ontstond een heel duidelijk beeld van je dagelijkse taken in het werk. Door te kijken naar welke sterktes, behoeftes en interesses je hebt en wat emotionele en wat cognitieve risico's geeft, krijg je een veel beter inzicht in je werk en wat bij je past. De training heeft me vooral heel bewust gemaakt van waar mijn werkplezier echt zit, en dat ik daar zelf mee aan de slag moet.'

'Ik dacht ik was uitgekeken...'

Voor toezichthouder Job was de training uiteindelijk een eyeopener: 'Ik dacht dat ik was uitgekeken op de doelgroep, maar kwam er door de workshops achter dat die doelgroep nog steeds iets is waar ik mijn meeste plezier uit haal. Vooral jongeren met een laag IQ. Als je echt in gesprek kan raken en erachter kan komen waar hij waarde aan hecht of waar zijn kwaliteiten liggen, dan kan je heel ver komen met zo'n jongen. Dat lukt natuurlijk niet altijd, maar als het lukt, is het heel mooi. Daar ben ik reclasseringswerker voor geworden.'

Overzicht

Ook Job herinnert zich de oefening met de post-its: 'We moesten op kleine briefjes de taken opschrijven waar we de meeste energie uithaalden en de werkzaamheden waar dat juist niet gebeurde. Door de post-its op een groot vel papier te plakken had je ineens overzicht. Het was heel interessant en eigenlijk ook heel logisch. Als taken je niet zoveel energie geven, waarom zou je er dan ook zoveel tijd aan besteden? En waarom niet wat meer tijd aan de dingen die je juist leuk vindt?'

Job heeft het plezier weer teruggevonden in zijn werk: 'De training maakte mij duidelijk dat ik mijn energie haal uit neventaken. Nu ben ik koploper van doelgericht toezicht, zit ik bij het huisverbodteam en ben ik voortrekker van de kenniskring huiselijk geweld. Het is net even anders en dat maakt het interessant en leuk. Je moet er wel wat voor doen, maar dan krijg je er ook energie voor terug.'

Bevlogenheid

Mocht er in de toekomst een vacature vrijkomen voor teamleider, dan is Loenen zeker geïnteresseerd: 'Ik zou graag meer uit mijn studie Management, Economie en Recht wil halen. Ik heb hier echter geen haast mee, omdat ik het al hartstikke leuk heb.' Hij kan de training al zijn collega's aanraden die de lol in hun werk zijn kwijtgeraakt: 'Je krijgt meer inzicht in je werkzaamheden, en vooral waar je werkplezier in zit. Je komt ook nog eens met andere mensen in aanraking die dezelfde vragen als jij hebben. Het is feite één grote reflectie oefening: je kijkt door de ogen van anderen naar jezelf.'

Niet alleen Job, Marco en Mariëtte heeft trainer Hikspoors sinds haar training grote stappen zien maken: 'Ik heb veel reclasseringsmedewerkers het plezier weer zien hervinden in hun werk. Soms is alleen het proberen al genoeg. Dan weet je of het wel of niet bij je past. Dan heb je toch een stap gezet. Het gaat om de uitdaging zoeken en je hulpbronnen vergroten. Als je daar het maximale uithaalt, zorg je voor bevlogenheid. Dat bereiken veel mensen weer na deze cursus.'

Interviews: Marianne Lamers, Utrecht

Hoe zorg jij ervoor dat je werk doet waar je niet alleen goed in bent, maar ook voldoende energie van krijgt? Omdat we langer moeten doorwerken dan voorheen wordt het steeds belangrijker om tijdig loopbaankeuzes te maken om gemotiveerd en vitaal je pensioengerechtigde leeftijd te halen. Daarbij kan je interesse uitgaan naar verbreding of verdieping van je takenpakket en zowel intern als extern gericht zijn. Eigen regie nemen op je loopbaan maakt onderdeel uit van de visie RN 2.0, waarin medewerkers zelf verantwoordelijk zijn voor hun professionele (loopbaan)ontwikkeling.

Omwille van de privacy zijn de namen van de geïnterviewde reclasseringswerkers veranderd voor de publicatie van dit artikel op deze website.

'Je moet er wel wat voor doen,
maar dan krijg je er ook energie
voor terug.'

